

Arrest

**nr. 194 402 van 27 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 11 juli 2015 België is binnengekomen, diende op 13 juli 2015 een asielaanvraag in. Op 10 december 2013 en op 11 maart 2014 werden verzoekers vingerafdrukken genomen in Italië.

1.2. Op 17 juli 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 18 juli 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 13/07/2015

Overdracht CGVS: 17/11/2015

U wordt gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 3 maart 2017 van 14u tot 15u50, met bijstand van een tolk en vergezeld van uw advocaat meester X loco voor meester X tijdens het volledige gehoor (CGVS 1). U wordt opnieuw gehoord op 4 juli 2017 van 13u50 tot 17u, met bijstand van een tolk die het Mandinka machtig is en vergezeld van uw advocaat meester X tijdens het volledige gehoor (CGVS 2).

A. Feitenrelaas

U beweert over de Gambiaanse nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Kinde Kunda. U bent geboren op 7 juni 1982. U groeit op bij uw vader (L.S.) en uw moeder (B.S.), uw vader heeft een andere vrouw, (F.T.), met wie hij de zonen Lamin, Alajie en Khalilou heeft, met uw moeder heeft hij u, uw zus Djenaba en uw andere zus Binta. Ook na de dood van uw vader blijven uw moeder en uw vaders andere vrouw in hetzelfde huis in Kinde Kunda wonen. Momenteel woont ook nog uw broer Lamin in Kinde Kunda. Wanneer u vijftien of zestien bent hoort u voor het eerst het woord "gay" en u vraagt mensen wat het betekent, deze vragen u op hun beurt waarom u dat vraagt. Wanneer u negentien bent beseft u homoseksueel te zijn en nooit te willen huwen. Wanneer u en uw vrienden in het dorp naar feesten gaan, of op andere momenten samenzitten, wilt u niet met de meisjes praten. U bent een voetballer, ook daar gaat u gesprekken over meisjes uit de weg. Wanneer u twintig bent, krijgt u van uw familie te horen dat u moet huwen en vlug een meisje moet vinden. U stelt dit niet te willen en u kan de boot de volgende dertien jaar die u in Gambia verblijft afhouden. Al van jonge leeftijd weet u dat homo zijn gevaarlijk is in Gambia, u ziet op televisie wat de president met homo's doet en u weet dat de mensen homo's dood willen, u weet dus dat u het nooit aan iemand gaat kunnen vertellen. Wanneer u zeventien bent leert u Lamin (M.) kennen, hij speelt in dezelfde voetbalploeg als u. Jullie beginnen een relatie wanneer u tweeëntwintig bent en jullie beiden in Oldjundon wonen. De relatie duurt zeven à acht jaar tot Lamin sterft. U woont er in een compound bij uw zus Djenaba, haar man (B.F.) en haar kinderen. Op een avond vertelt Lamin u over het niet functioneren van zijn mannelijk lid en hebben jullie seks. Hierop beginnen jullie een geheime relatie, jullie zijn altijd samen, om thee te drinken in uw compound, om te voetballen en om samen te werken, jullie maken bakstenen voor huizen in Oldjundon wanneer dit gevraagd wordt. Uw familie kent Lamin, uw zus Djenaba zit er soms bij wanneer hij er is. Jullie spreken met elkaar af in uw kamer in de compound. Toch stelt niemand zich ooit vragen. In augustus of september 2013 bevindt u zich met Lamin in uw kamer, jullie hebben seks maar u vergeet de deur op slot te doen, Fatu, de tweede vrouw van uw vader opent de deur en ziet wat jullie doen. Ze roept dat de mensen moeten komen kijken wat u aan het doen bent, een kwade menigte verzamelt zich, daarbij bevinden zich ook uw broers, u kan vluchten via de achterdeur van uw kamer en u vlucht naar Senegal, waar u enkele maanden verblijft. U vlucht samen met Lamin. Uw broers willen u doden. In Senegal belt u uw moeder op, ze vraagt u of het waar is dat u zo bent, u stelt dat u niet wilt huwen. In de jaren hierna heeft u regelmatig telefonisch contact met uw moeder en komt ze er nooit meer op terug. Vanuit Senegal reist u naar Libië, waar u op 9 december 2013 de oversteek naar Italië waagt, Lamin komt hierbij om het leven. In Italië vraagt u asiel aan, u vertelt wat er gebeurd is, en u krijgt er een negatieve beslissing. Na anderhalf jaar in Italië geweest te zijn reist u door naar België waar u asiel aanvraagt op 11 juli 2015.

U dient de volgende documenten in ter ondersteuning van uw asielaanvraag: "Deelcertificaat van de Module NT2 alfa lees-en schrijfvoorwaarden (dd. 23.06.2016), "Deelcertificaat van de Module NT2 Alfa Breakthrough 1" (dd. 12.04.2016), gevolgd door de bijhorende inschrijvingsformulieren Mondeling Richtgraad 1 en Schriftelijke Richtgraad 1.1 (inschrijvingsdatum 15.01.2016), "Certificate 2016, 20 km door Brussel", "Overeenkomst voor een individuele beroepsopleiding VDAB, (K.R.), (S.O.)" (dd. 28.06.2017), gevolgd door "IBO-opleidingsplan" en "Berekeningsblad Productiviteitspremie".

B. Motivering

Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat u geen gegronde vrees heeft voor vervolging en dat u dus niet in aanmerking komt voor internationale bescherming zoals bepaald door de Geneefse Conventie, noch heeft u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald voor het statuut van subsidiair beschermde. Uw huidige asielaanvraag baseert zich volledig op een vermeende homoseksualiteit. Hoewel het CGVS beseft dat het objectiveren van een complex gegeven als menselijke seksualiteit moeilijk is, kan het CGVS van een asielzoeker waarvan de volledige asielaanvraag hierop steunt, verwachten dat deze overgaat tot duidelijke, eenduidige en uitvoerige verklaringen omtrent zijn seksualiteit. U slaagt hier echter op geen enkel moment in.

Vooreerst merkt het CGVS merkt op dat u zelf stelt in Italië een negatieve beslissing gekregen te hebben terwijl u dezelfde motieven ingeroepen heeft (CGVS 2 p. 5). Dat een andere EU-lidstaat uw

asielaanvraag op basis van uw ingeroepen homoseksuele geaardheid heeft geweigerd, hypothekeert in negatieve zin uw voorliggende asielaanvraag, die volledig op dat motief wordt gebaseerd.

Daarnaast kan u tijdens het gehoor door het CGVS niet overtuigen dat u homoseksueel geaard bent. Zo blijkt u amper iets te kunnen verklaren over de ontdekking van uw seksualiteit. Nochtans moet het om een complex intern gegeven gaan in de maatschappij die u zelf schetst, u maakt deze erg negatieve schets van uw omgeving vanaf het begin dat u naar uw seksualiteit gepolst wordt.

“Dus zoals ik al zei, er zullen vragen komen over uw homoseksualiteit, eerst, hoe ziet u zichzelf? Hoe identificeert u zich daar in? Dat ik dat ben? Is dat een vraag of een antwoord? Dat is wat ik vraag, wil je weten of ik dat ben of niet Stel, u geeft voor zichzelf een antwoord, wat is dat dan? (zwijgt) U moet daar toch over nagedacht hebben? In mijn land zeggen ze kewude Wat betekent dat? Man met een man, deze is een kewude, dit is gay Betekenen gay en kewude exact hetzelfde? Ja Is kewude een scheldwoord? Nee, is in onze taal Stel iemand zegt u dat op straat is dat dan negatief? Nee, want in mijn land als je dat bent, wil je dat niemand dat weet, zelfs onze president van ons land wil dat niet. Wie is de president? Jajah Jammeh Dat is de huidige president? Nee, weg sinds laatste december, vorige Wie is nu de president? Adamo Barrow Wat zegt hij daar over? Tot nu toe is het dezelfde gebleven Wat is hetzelfde gebleven? Als ze weten dat je kewude bent of gay gaan ze je in de gevangenis steken of doden ze je. Heeft u dan weet van concrete gevallen hiervan? Nee, ik ken niemand die dat heeft, maar ik heb het wel gezien op tv, ze hebben het getoond, vorige president heeft zeer veel mensen in de gevangenis gestoken daarvoor Zoals wie? Ik zag het op tv maar ik ken ze niet. Zag u dat hier op tv of in Gambia? Toen was ik in Gambia Wat voelt u daarbij dan? Alleen dat ik heel bang was, ik wist het van mijzelf en als ze dat weten ga ik in dezelfde situatie zijn. Heeft u ooit relaties met vrouwen gehad? Nee Voelt u zich aangetrokken tot vrouwen? Nee, vrouwen trekken me niet aan, zelfs de mensen willen dat ik trouw, ik zeg nee, ik ga niet trouwen, ik wil nog niet, ik ben bang dat ze weten wie ik ben Wie zijn de mensen? Mijn familie (CGVS 2 pp. 7-9).

U gaat hierbij over tot een opmerkelijk procedé van afstand creëren tussen uw eigen persoon en de seksualiteit die u claimt, u lijkt niet rechtstreeks op de vraag te willen antwoorden omtrent uw seksualiteit. De vraag moet u verschillende malen gesteld worden en in plaats van zichzelf te identificeren, antwoordt u eerst niet, en heeft u het dan over wat anderen zeggen, namelijk “kewude”, volgens u hetzelfde woord als “gay”, zonder dat u zegt dat u het bent. Erna begint u meteen over de gevolgen van “kewude” zijn in uw land, alweer zonder het op uzelf te betrekken, u heeft het over de maatschappelijke context. Namelijk gecreëerd door de vorige president Jammeh en volgens u onder Barrow in stand gehouden, u heeft het over wat u op televisie gezien heeft, omtrent deze situatie, namelijk dat homo's in levensgevaar zijn, maar op geen enkel moment legt u hier de link met zichzelf. Pas wanneer u er letterlijk gevraagd wordt naar een link met uw eigen persoon, uw gevoelens namelijk, antwoordt u het volgende; “Wat voelt u daarbij dan? Alleen dat ik heel bang was, ik wist het van mijzelf en als ze dat weten ga ik in dezelfde situatie zijn.” (CGVS 2 p. 9). U heeft het, zelfs hier over “dat”. U stelt, ook wanneer u het letterlijk gevraagd wordt dat u niet aangetrokken bent tot vrouwen en dat u niet wilt trouwen, hoewel u bang bent dat uw familie te weten komt wie u bent. U krijgt de kans om dieper in te gaan op uw ontdekking, maar alles blijft erg oppervlakkig. “Wanneer heeft u voor het eerst gedacht dat u aangetrokken was tot mannen? Toen ik 19 was En in welke context, welke gebeurtenissen toen? Komt gewoon omdat ik als ik vrouwen zie, dan word ik niet blij of vrolijk er van. Heeft u ooit op jongere leeftijd aanleiding gezien tot deze gevoelens? Ervoor? Ja? (zwijgt) Dus toen u jonger was? Ja, want voor mij, zelfs toen ik klein was, we speelden allemaal samen, jongens en meisjes, ik deed het niet, mensen zeggen, waarom speel je niet met de meisjes, ik zei, nee wil ik niet, ik ben altijd boos dan, als ze daar komen om te spelen, zeg ik, als er een meisje is doe ik het niet. Het is toch niet omdat u aangetrokken bent tot jongens dat u niet met meisjes kan spelen? (zwijgt) Tolk herhaalt Nee, voor mij is de reden dat ik niet met meisjes speel, als ze komen dan stop ik Hoe oud was u toen? 17-18 U heeft het nu over spelen in een context van 17 – 18? Het is zoals er een feest is, bijvoorbeeld als ze bidden, en mensen geld verzamelen met muziek of een naamgeving gebeurtenis, die dingen. Wanneer wist u wat homoseksualiteit is? Toen ik 19 was Maar in het algemeen, het woord? Tussen 15 en 16 Wat dacht u dan? Over gay? Ja? Wat dacht ik? Toen ik het woord hoorde? Ik heb gewoon mensen gevraagd wat dat betekent Wat zeiden die mensen? Ze hebben me gevraagd waarom wil je dat weten, ik zeg gewoon, ik wil het weten. Dat was het? Ja (CGVS 2 pp. 11-12)” U raakt niet verder dan te stellen dat u, wanneer u al negentien bent, weet dat u aangetrokken bent tot mannen, vanuit een negatieve vooronderstelling, namelijk dat u niet aangetrokken bent tot vrouwen, als u ze ziet wordt u immers niet blij of vrolijk. U wordt zelfs boos als er meisjes komen. U stelt slechts te weten wat homoseksualiteit is wanneer u 19 bent, en het woord wel eerder gehoord te hebben, maar het “gewoon” aan mensen gevraagd te hebben wat het betekent. Ook hier geeft u geen enige blijk van een interne vraagstelling, u raakt niet verder dan het insinueren dat u homo bent omdat vrouwen u niet aantrekken.

Zonder zelfs maar zelf te stellen dat u aangetrokken bent tot mannen. Het CGVS stelt vast dat u tijdens het volledige gehoor niet in staat blijkt het over uw eigen gevoelens te hebben, maar altijd antwoordt op

een droge, afstandelijke en puur feitelijke manier. Pas wanneer de vraag u heel vaak gesteld wordt, en u geconfronteerd wordt met de oppervlakkigheid van uw verklaringen, neemt u voor zichzelf het woord "gay" in de mond (CGVS 2 pp. 16). Ook wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat de behandelende ambtenaar geen geloof hecht aan uw seksualiteit en letterlijk zegt dat u geen homo bent, stelt u "ik ben het wel een homo" (CGVS 2 p. 22). Zoals hieronder echter uitvoerig zal blijken gaat u veel vaker over tot het creëren van afstand in uw verklaringen hieromtrent.

U krijgt verder de kans op uw ontdekking in te gaan, in vergelijking met de andere jongens van uw leeftijd op het moment van uw ontdekking en uw puberteit, u kan echter, opnieuw, enkel stellen dat u niet wilt spelen met vrouwen of praten met hen, als de andere het over meisjes hebben, geeft u simpelweg uw mening niet, u kan niet zeggen vanaf welke leeftijd u dit al doet. U krijgt de kans uw gevoelsleven op dat moment te spiegelen aan dat van de anderen, maar u kan enkel verklaren dat u zich anders voelt, wanneer de vraag u letterlijk gesteld wordt, omdat zij van vrouwen houden en u niet. Gevraagd dit verder uit te leggen, stelt u, alweer enkel vanuit een negatie, dat wanneer vrouwen naast u zitten, u zelfs een beetje boos wordt en stelt dat ze weg moeten, wanneer iemand u er iets over vraagt, stelt u enkel dat u zegt "nee ik wil niet" (CGVS 2 p. 16). Wanneer u gevraagd wordt of dit nu nog zo is, stelt u dat u "geen tijd" heeft voor een vrouw (CGVS 2 p. 17), toch een opmerkelijke verklaring voor een homoseksueel, u wordt gewezen op het verschil met uw verklaring net ervoor en u zegt dat u nog altijd weggaat als ze te dichtbij komen, u stelt zelfs dat u op geen enkele manier interacties heeft met vrouwen (CGVS 2 p. 17).

Nochtans blijkt uit uw facebookaccount het tegenovergestelde (zie administratief dossier). Wanneer u gevraagd wordt naar uw activiteit op facebook, ook omtrent het vrouwelijke geslacht, gezien u beweert – op zijn minst – een grote afstand met hen te bewaren, stelt u ronduit dat vrouwen u toevoegen en u het niet aanvaardt maar ze dan blokkeert (CGVS 2 p. 22). Hier wilt u dus dezelfde afstand tot het andere geslacht in de verf zetten. U wordt er dan ook expliciet op gewezen dat u lijkt te denken dat homo zijn samenhangt met een afkeer voor vrouwen, waarop u enkel categoriek stelt "maar ik wil niet trouwen met een vrouw of seks hebben met een vrouw wil ik niet" (CGVS 2 p. 23), wanneer u er op gewezen wordt dat u zelfs niet wil praten met vrouwen, zoals hierboven blijkt, stelt u dat uw moeder een vrouw is en u praat met vrouwen op een "humane manier" (CGVS 2 p. 23). Uit uw account blijkt u echter veelvuldig op foto's van vrouwen en meisjes te reageren met positieve commentaren, veel foto's met vrouwen te liken en lid te zijn van facebookgroepen als "Asian cute and Sexy Girls xxx" (zie administratief dossier). U krijgt de kans hier spontaan inzicht in te geven, voor de foto's u getoond worden, u wordt er op gewezen dat een homo natuurlijk wel contact kan hebben met vrouwen, maar dat uw categorieke ontkenning hiervan wel heel vreemd is (CGVS 2 p. 23), waarop u het weer meteen over seks heeft, u stelt dat u op facebook met Gambiaanse jongeren en wel met vrouwen praat, maar geen seks heeft of niet gaat trouwen met een vrouw, u wordt hierop op uw verklaring gewezen dat u als antwoord op de vraag of u via facebook met vrouwen contact heeft, stelt dat u ze blokkeert, waarop u dit bevestigt (CGVS 2 p. 23). Wanneer u expliciet foto's getoond worden waaruit uw likes en comments blijken stelt u, over één specifiek geval, dat het gaat om een vrouw die u niet kent, waar u geen contact mee heeft, u kan niet stellen waarom u haar foto liket. U wordt er opnieuw op gewezen dat het zo lijkt alsof u dit wil verbergen en dat daar dan wel een reden voor moet zijn, waarop u enkel stelt dat als u iets zou verbergen God het zou weten. Zoals gesteld, beseft het CGVS dat homoseksuele mannen best vrouwelijke schoonheid kunnen appreciëren, het feit dat u dit zo categoriek uit de weg gaat en probeert te ontkennen, toont echter aan dat u dit wil achterhouden met het idee dat u anders iets verkeerd doet binnen de door u beweerde homoseksualiteit. U zit duidelijk vast in het cliché dat homoseksuele mannen zo min mogelijk contact met vrouwen willen en kan dan ook niet verklaren waarom u duidelijk wel contact zoekt, zelfs met onbekende vrouwen, via facebook.

U kan op geen enkel moment concreet een gevoel aanhalen, bij geen enkele situatie in uw leven als homoseksueel in Gambia. Doorheen het volledige gehoor, telkens u naar een gevoel gevraagd wordt, antwoordt u met een aantrekking tot mannen. Het is ook duidelijk dat u niet verder raakt, zelfs als het u met handen en voeten uitgelegd wordt, vanuit de volgende passage (CGVS 2 pp. 18-19). "Ze wil dat gewoon niet horen, te zeggen dat jij een homo bent, dus toen ik haar eerst belt zei ze, jij bent dit, dat was wat je deed, sinds dan wilt ze er niet meer over praten "Heeft zij nu een andere reputatie? Ja, ze is beschaamd want ze wist niet dat ik dat was, ze zei me dat ik haar doe schamen, ze wist het niet. Ok, dus wat voelt u daar dan bij? Ja, omdat het mijn moeder is en ik voel het voor haar, ze is mijn moeder. Maar dat is nooit echt een antwoord, wat denkt u dan zelf? Hoe? Maar u bent toch een mens, wat voelt u voor haar? (tolk herhaalt) Ok voor mij is het altijd hetzelfde gebleven dat ik met een man ga zijn, dat. Advocaat: kan de vraag in het engels gesteld worden. (tolk vertaalt dit) Weet u wat een feeling is? Het is wat ik weet dat als je een man ziet, en je zin hebt met hem te gaan iets doen, seks. Mandinka: Ok, dat is een gevoel ook.

Dus u bent zelf in Gambia, u beseft dit, nu wil uw familie hierdoor doden, wat denkt u dan, wat voelt u, wat doet dat met u? Voor mij wat ik denk, ik weet dat ik voor een man zal gaan altijd, dat kan niet

veranderen, daarom ben ik van daar weg." U heeft het hier over uw moeder die beschaamd is, door uw homoseksualiteit, en zelfs als u in deze context, veelvuldig en op verschillende manieren de vraag krijgt, blijkt u het enkel over seksuele aantrekking te kunnen hebben en te antwoorden op een feitelijke manier. U kan op geen enkel manier concreet aangeven wat de situatie in Gambia u doet voelen. Volledig gelinkt aan deze gevoelswereld is uw relatie met Lamin (M.), met wie u zeven à acht jaar samen bent (CGVS 2 pp. 3-5). Vooreerst blijkt u de grootste moeite te hebben om concreet te zeggen wanneer uw relatie begon en hoelang jullie samen waren (CGVS 2 pp. 3-5). Het begin van uw relatie met Lamin (M.) is ook uiterst oppervlakkig; enkel positief en seksueel, te noemen. Nochtans stelt u zelf dan al te weten dat u het nooit aan uw familie gaat kunnen zeggen op gevaar voor eigen leven, door de vervolging van homoseksuelen in Gambia (CGVS 2 p. 21), maar u kan enkel zeggen dat u blijheid voelt (CGVS 2 p. 21), zonder enige andere verklaring, u wordt op de context gewezen maar u bevestigt het gewoon. Gezien de situatie moeten hier toch ook andere -minder positieve- gevoelens aan bod gekomen zijn. U ontmoet Lamin in een uitzonderlijke situatie, als twee jonge mannen met homoseksuele gevoelens die in dezelfde voetbalploeg spelen. Vooreerst, ook over uw situatie in de voetbalwereld kan u niets uitvoerig vertellen (CGVS 2 pp. 17-18). "Daar voetbalde Lamin ook? Ja hij is de keeper Ik kan me voorstellen dat er in een voetbalploeg ook met vrouwen gepraat werd, wat deed dat met u? Ja ze praten er over Wat denkt u dan? Ik zeg niets en als ze vragen, zeg ik, ik heb geen tijd om over meisjes te praten. Wat voelt u dan? Vanbinnen? Ik heb het niet graag dat ik het hoor, daarom negeer ik het." Hiermee is de kous voor u af. Verderop wordt u gepolst naar de manier waarop jullie uw homoseksualiteit, in deze context, aan elkaar duidelijk maken. Het antwoord hierop is ronduit clichématig en puur seksueel te noemen (CGVS pp. 20-21); "Heeft u tegen hem dan wel gezegd dat u homo bent? Ja lamin weet het Hoe heeft u dat toen gezegd? Aan lamin? Ja aan lamin? Zeggen dat ik gay ben? Ja? Ik heb het gezegd tegen hem, ik wist dat zijn ding niet zo sterk is. Welk ding? Zijn mannelijk gedeelte, begrijp je het ? Hoe wist u dat dan? Ja, ik weet het, hij zelf heeft het verteld tegen mij. In welke context vertelt iemand zo iets? Hij is bij mij komen slapen thuis, en snachts, we waren daar, hij begint er over te praten, hij zei dat het zijn probleem was. Maar kan u concreet zeggen wat u bedoelt? Hoe? Wat was zijn probleem? Te zeggen dat het niet werkt zoals het moet, zijn mannelijk lid niet werkt zoals het moet Hoe komt daar dan de conclusie uit dat hij aangetrokken is tot mannen zoals u? Want die nacht toen hij daar was, hij vertelt erover, ik had seks met hem die nacht Dat ging zo gemakkelijk? Ja Wat voelde u toen? Alleen blijheid heel blij." Dit citaat behoeft amper commentaar, u linkt homoseksualiteit niet enkel aan een afkeer voor vrouwen (cf. supra) maar ook aan erectieproblemen. Dit geeft blijk van een dergelijk stereotiep gedachtenpatroon dat het op zich al aantoonde dat u dit niet beleefd heeft. Bovendien kan u erg weinig verklaren over Lamin, u kan stellen dat jullie samenwerken, jullie maken bakstenen (CGVS 2 p. 20, p. 25), dat hij de keeper is (CGVS 2 p. 17) en jullie samen thee drinken met uw zus Djenaba (CGVS 2 p. 13, p. 10). Wanneer u gevraagd wordt verder over hem te vertellen, ontwijkt u eerst de vraag. U wordt er op gewezen dat jullie zeven à acht jaar samen waren, en dat hij aan de basis ligt van uw probleem in Gambia, waarop u stelt dat hij een goede jongen is, die nooit een probleem met u heeft (CGVS 2 p. 20). Een concrete aantrekking gaat niet verder dan "verliefd" zijn omdat "hij het ook wou" (CGVS 2 p. 20), u kan maar één negatieve zaak over Lamin stellen, hij wordt vlug kwaad (CGVS 2 p. 20). Dit alles is zo oppervlakkig te noemen dat u op geen enkele manier aantoonde dat u een lange relatie met Lamin heeft in een vijandige context. U zegt zelf dat jullie gepercipieerd worden als beste vrienden (CGVS 2 p. 25) en dat er daarom geen vragen gesteld worden, hoewel jullie samen thuis zijn, samen op het werk, samen voetballen, zelfs niet door uw zus bij wie u inwoont. Hoewel u stelt dat uw relatie een "groot geheim" is (CGVS 2 p. 10), kan u amper iets verklaren over hoe u de relatie verborgen houdt, u spreekt met Lamin af in uw kamer, in dezelfde compound waar uw zus en haar gezin woont (CGVS 2 p. 7, p. 24). U krijgt de vraag drie keer maar u raakt niet verder dan dat jullie altijd samen zijn, altijd met mensen er bij en het niet tonen "dat iemand van je gezicht weet dat je dit soort mens bent" (CGVS 2 p. 25). Naast het extreem vage karakter van deze verklaring, creëert u hier weet de afstand met uw eigen persoon, door te verwijzen naar "dit soort mens" in plaats van naar uw eigen seksualiteit. U heeft enkel met Lamin (M.) een relatie gehad (CGVS 2 p. 15), erna niet. U stelt hierover enkel "als je niemand kent, hoeft het niet" (CGVS 2 p. 15), u stelt dat u in België naar "de club" gaat, maar nog niemand kent (CGVS 2 p. 16), nochtans verblijft u op het moment van deze verklaring al bijna twee jaar in België (zie registratie op 11 juli 2015 administratief dossier). Wanneer u gevraagd wordt hoe u zich bij deze situatie voelt, stelt u simpelweg "tot nu toe is dat het gevoel waar ik in zit, dat is man tot man" (CGVS 2 p. 16). Ook hier kan u het enkel over "man tot man" hebben, terwijl u gepolst wordt naar een situatie van eenzaamheid die u zelf aanhaalt. Ook over de druk om te huwen kan u niet overgaan tot geloofwaardige verklaringen. Nochtans haalt u deze zelf vaak aan in de context van uw beleving van uw homoseksualiteit in Gambia. Het feit dat u hier niet overtuigend over kan spreken doet ook verdere afbreuk aan uw beweerde seksualiteit (CGVS 2 pp. 10-11); "Wanneer hebben ze u dat gezegd? Als je 18 bent willen ze dat je trouwt In welk jaar bent u geboren? 7 juni 1982 Dus u was al 18 in het jaar 2000? Ja En u verlaat

Gambia pas in 2013? Ja Die dertien jaar hoe heeft u die druk afgehouden om te moeten huwen? 13 jaar? Ja? Dat niemand weet het, ik wil niet dat iemand het weet, we waren alle tijden samen met lamin, kwam bij mij thuis, we zitten buiten thee te drinken, we houden het een groot geheim tussen ons. Dat was niet mijn vraag? Wat? U zegt, als je 18 bent, willen ze dat u huwt, hoe hebben ze dat dan gezegd? 20 Los daarvan, hoe hebben ze het u gezegd? Ze zijn gekomen, ze zeiden, nu moet je wel trouwen, zoals alle jongeren van je leeftijd, het is je beurt nu. Maar zelfs als u 20 bent, dat is het jaar 2002, u blijft nog 11 jaar, hoe heeft u die druk om te huwen al die jaren afgehouden? Dat is wat ik zeg, ze forceerden me niet, ze zegden het gewoon. Hoe vaak zeiden ze dat dan? Nee ze zeiden het dikwijls, zelfs een van mijn vrienden, als hij komt en hij is gehuwd, zegden ze kijk dat is je vriend, hij is gehuwd, je moet ook huwen, ik zeg altijd, ik wil nog niet trouwen en alles op zijn tijd. Dat volstond als antwoord? Ja, nee ze zeiden ok. Ze zeiden, we weten, dat alles op zijn tijd is, maar je moet wel je best doen om toch te trouwen. Wat voelde u daar toen bij als ze dat aanhaalden? Voelen? Dus voor mij ik toon niet wat ik voel of denk, ik wil niet dat ze weten of ik boos ben of niet boos ben, maar ik ken mezelf en ik weet wat er is tussen ik en god, wat ik voel." Ook hier gaat u duidelijk en bewust een concreet antwoord uit de weg, zowel omtrent de externe factoren, namelijk hoe uw familie omgaat met het feit dat u niet huwt, als de interne factoren, uw gevoelens bij deze druk. Hieraan gelinkt is het feit dat u geen inzicht wil geven in wat uw familie nu al dan niet weet over uw seksualiteit. U heeft de grootste moeite om eenduidigheid te scheppen in het simpele feit of u het al dan niet aan uw familie verteld heeft. U praat met uw moeder Binte en uw zussen Djenaba en Binta (CGVS 2 pp. 6-7). Wanneer u gevraagd wordt of uw zussen of uw moeder weten of u homo bent stelt u eerst van niet. U wordt er op gewezen dat u momenteel al een heel stuk in de dertig bent, en gevraagd welke gevoelens het bij u oproept dat u niet over uw echte zijn als homo kan praten, waarop u enkel feitelijk kan antwoorden, namelijk dat als uw familie het weet ze u in de gevangenis gaan steken of doden en dat u het daarom niemand durft te zeggen (CGVS 2 pp. 13-14). Nochtans situeert u de ontdekking van uw homoseksualiteit door de tweede vrouw van uw vader, Fatu, in augustus of september 2013 (CGVS 2 p. 26). U wordt dan ook gevraagd wat u wel als reden voor een vertrek aangeeft aan uw zussen en moeder (CGVS 2 p. 14), waarop u stelt dat ze het wel weten en dat u het hen verteld heeft wanneer u "hier" aangekomen bent, nadat het probleem gebeurd is en u het toen heeft kunnen uitleggen. Wanneer u naar verduidelijking gevraagd wordt, stelt u het anders, namelijk dat uw moeder het gehoord heeft toen u naar Senegal gevlucht bent, dat u bezig bent met "die activiteiten". Los van het feit dat u het hier weer afstandelijk formuleert, stelt u plots dat u het hen niet verteld heeft en dat uw moeder of uw zussen u nooit iets gevraagd hebben. U krijgt de vraag opnieuw en u stelt dat u nooit over uw eigen homoseksualiteit gepraat heeft met uw moeder noch uw zussen. U weet dat ze het gehoord hebben omdat uw stiefmoeder bij de betrapping geroepen heeft (CGVS 2 p. 14). Echter, blijkt u de afgelopen jaren regelmatig contact met uw moeder gehad te hebben (CGVS 2 p. 15). U krijgt nog een kans (CGVS 2 p. 15); "Ik probeer me in de situatie te plaatsen, dus uw familie, de mannen, willen u vermoorden omdat u seks heeft met een man, in 2013, het is nu 2017, uw moeder en zussen weten het al van 2013, u heeft 4 jaar contact, maar ze stellen er nooit enige vraag over? Ja, mijn eerste telefoon naar mijn mama, heeft ze gezegd, (O.), a het is zo, je bent bezig met die slechte dingen. Wat zei u dan? Dan heb ik gezegd, ja maar ik ga niet trouwen, ik durf niet dit te vertellen aan jullie, anders gaat het verkeerd met jullie Maar door dit te zeggen, stelt u het wel toch? Wat zeggen? Dus simpele vraag heeft u het ooit verteld aan uw zussen of moeder? Toen ik gambia was, heb ik nooit verteld, toen ik vluchtte naar hier, heb ik mijn moeder gebeld, ze zegt, je bent in die situatie, je was zo iemand toen je hier woonde, maar ik heb het niet gezegd tegen haar. Wat heeft u dan geantwoord? Ik zei, ik wil niet trouwen, want ik durf niet te zeggen dat ik dit ben." Ook hier verandert u uw verklaring maar liefst drie keer. "Uw moeder heeft er nooit meer iets van gezegd na die eerste keer ze kort iets zei in Senegal? Wie mijn moeder? Ja Op dat moment had ik geen contact Maar nu? Soms bel ik haar ja Ok, maar dus het volstaat één keer te zeggen "ik ga niet trouwen", erna nooit meer iets over gezegd, terwijl u moeder nu nog woont bij de moeder van de jongens die u willen vermoorden? Ze heeft niets gezegd, wat ik doe, ze heeft het niet graag. Ze wilt het niet. Maar dat lijkt me net een reden om er wel over te praten? Bedoel je omdat ze dat niet wil Tolk wil zelf herhalen Ze wil dat gewoon niet horen, te zeggen dat jij een homo bent, dus toen ik haar eerst belde zei ze, jij bent dit, dat was wat je deed, sinds dan wilt ze er niet meer over praten [...] Maar u communiceert wel met uw moeder en uw zussen, dat is ook dat probleem, dan moet u daar toch iets van weten? Ja, dat zeg ik, toen dat probleem is gebeurd, ze weten dat ik gay ben, dan ben ik weggevlucht Denkt u dat vrouwen anders staan tegenover homoseksualiteit tussen mannen dan mannen? Ze zeggen het is niet goed mannen en mannen. Denkt u dat vrouwen daar toleranter over zijn? Overal hetzelfde bij iedereen, in gambia, mag het niet. Maar toch komt uw moeder daar nooit meer op terug, u zegt ze schaamt zich, maar in die vier jaar heeft ze het er nooit meer over gehad? Sinds de eerste dag dat ik haar bel, ze was verbaasd, ze zegt, ik schaam me hierdoor, ze wil er niet meer over praten sinds dan, ik zei iedereen zijn eigen gevoel, sindsdien wil ze niet meer over praten

(CGVS 2 pp. 18-19). "U houdt de bal af, en kan geen enkel concreet inzicht geven in de situatie of geen enkele concrete bedenking maken bij de houding van uw familieleden, noch bij uw gevoelens hierbij. Ook over de feiten en de vervolging in Gambia spreekt u zichzelf tegen. Zo stelt u eerst dat u problemen heeft met "degenen met dezelfde vader" namelijk uw oudere halfbroers Lamin, Alajie en Khalilou, u stelt dat het over "mannen en mannen" gaat, alweer die afstandelijke houding, en dat u daardoor door hen weg moet uit Gambia (CGVS 2 p. 5). Uw moeder Binte en de moeder van Lamin, Alajie en Khalilou, Fatu, wonen in hetzelfde huis in Kinte Kundah. Uw oudste broer Lamin woont tevens in Kinte Kundah (CGVS 2 p. 6). U stelt dat uw halfbroers u nu nog bedreigen en dat ze, als ze u zien, u gaan doden (CGVS 2 pp. 7-8), uw broer achtervolgt u zelfs naar Senegal (CGVS 2 p. 14). U stelt echter dat u geen contact met hen heeft en dat door het probleem het niet meer gaat tussen uw zussen en uw moeder en uw halfbroers. Wanneer u er op gewezen wordt dat uw moeder in hetzelfde huis woont als de moeder van uw halfbroers, stelt u enkel dat het een groot huis is en ze wel naar daar komen. U stelt dat Khalilou een leerkracht is "die overal" gaat, maar dat ze nu en dan naar het huis gaan, zonder iets te verklaren over een eventueel conflict in dat geval (CGVS 2 p. 8). Echter, zo blijkt uit uw facebookaccount (zie administratief dossier), dat u in december 2016 nog een foto van uw familie deelt met daarop uw moeder, uw zussen en uw broer Alajie, in een collage, waarbij u verklaart dat het goed met hen gaat. Wanneer u hierop gewezen wordt, stelt u zelf dat het over [uw halfbroer] Alajie gaat (CGVS 2 p. 23). U wordt er op gewezen dat Alajie u ook wilt vermoorden volgens uw verklaringen en u stelt, erg verward, dat hij in het "complot" zit, maar anders is dan de anderen want voor hij "het" weet, houdt hij van u en is hij heel goed voor u. U kan dan ook niet verklaren waarom u, in december 2016, een foto van hem deelt, u stelt enkel dat u "het moet tonen" ook al wilt u het niet, anders gaan ze anders denken over u. Nochtans weten ze in Gambia als sinds 2013 dat u homo bent en heeft u daar nu, in Europa, dan ook geen reden toe (CGVS 2 p. 23). Bovendien reageert een man, Lamin (S.) (die dezelfde naam heeft als deze die u gaf voor een van uw halfbroers), op deze foto en antwoordt u er op met de aanspreking "thank you my brother". Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u gewoonweg dat het om iemand anders gaat (CGVS 2 pp. 23-24). U kan de bedreiging door uw halfbroers op zich dus ook niet aannemelijk maken.

Tot slot, u geeft dus geen blijk van enig intern conflict of enige persoonlijke vraagstelling omtrent uw seksualiteit, ook niet op het vlak van uw religie. U stelt dat u een praktiserende moslim bent, ook in België (CGVS 2 pp. 11), u stelt dat de islam tegen seks tussen mannen is (CGVS 2 p. 21). U stelt echter dat het uw relatie met God is (CGVS 2 p. 11, pp. 21-22), wat zou moeten wijzen op een verpersoonlijking van uw religie en het feit dat u daarover nagedacht heeft. Dit blijkt echter niet zo te zijn, wanneer u gevraagd wordt hoe u uw homoseksualiteit binnen uw religie plaatst stelt u enkel, herhalend, dat alles wat een mens doet tussen die persoon en God is (CGVS 2 p. 21). U wordt naar uw gevoel gepolst, en er op gewezen dat uw moeder zich voor u schaamt, vanuit dezelfde cultuur en dezelfde religie, waarop u stelt dat u zich niet kan schamen omdat u "dit voelt" (CGVS 2 pp. 21-22). U krijgt nog kansen, en u gaat over tot een opmerkelijke vergelijking waarbij u alcohol drinken op dezelfde hoogte plaatst als homoseksualiteit. U wordt er op gewezen dat mensen kunnen stoppen met alcohol drinken, maar u stelt dat u niet kan stoppen met uw "gevoel" en de enige uitleg die u kan geven is dat "dit" gevaarlijker is dan alcohol drinken. Zelfs wanneer u naar de moskee gaat, voelt u er niets over, u stelt dat u daar enkel bidt en niet denkt (CGVS 2 p. 22). Ook hieruit blijkt dat u tot geen enkele zelfreflectie overgaat omtrent uw eigen seksualiteit.

Kortom u kan op geen enkel moment overgaan tot geloofwaardige verklaringen omtrent uw homoseksualiteit, u overstijgt op geen enkel moment het herhalen van oppervlakkige en clichématige verklaringen en u kan geen enkel concreet gevoel aanhalen. U wordt daar dan ook op gewezen (CGVS 2 p. 22, p. 25); Dus u bent de jongste man van de familie, het kan goed zijn dat u niet wilde huwen, dat Lamin u beste vriend is en jullie samen gereisd zijn naar Europa. Maar alles over uw seksualiteit dat is nochtans de reden voor uw vlucht, is oppervlakkig. Ik gaf u veel kansen, ik stel sommige vragen 20 keer wel, maar er komt nooit een echt antwoord, dat kan niet zijn u het niet begrepen hebt dan. Wat bedoel je, het is niet duidelijk hoe. Ik heb u dat op veel momenten gezegd, maar bijv, u zegt zelf dat u beseft dat homo's dood moeten in uw land, maar als u dan een relatie begint, zegt u gewoon dat u zich blij voelt, dat is het. (zwijgt) Ik verwacht geen moeilijk psy uitleg, maar u lijkt er gewoon nooit over nagedacht te hebben, noch over uw leven daar, uw familie, uw religie, uw leven hier, u kan nooit antwoorden wat u voelt Bedoel je dat ik nadenk over mij zelf. Dus bijvoorbeeld, u bent moslim, u zegt ik heb geen probleem met god, maar tegelijk zegt u de islam, toch de religie van god is er tegen, wat voelt u daar bij? Ja voor mij en god zou dingen geven die ik van hem verdien, dat ik tussen is en god, dat denk ik (CGVS 2 p. 24). U krijgt dan ook de kans om inzicht te geven in eventuele andere redenen om Gambia te verlaten, maar u grijpt deze niet.

Over de door u ingediende documenten, met name : "Deelcertificaat van de Module NT2 alfa lees- en schrijffvoorwaarden (dd. 23.06.2016), "Deelcertificaat van de Module NT2 Alfa Breakthrough 1" (dd. 12.04.2016), gevolgd door de bijhorende inschrijvingsformulieren Mondeling Richtgraad 1 en

Schriftelijke Richtgraad 1.1 (inschrijvingsdatum 15.01.2016), "Certificate 2016, 20 km door Brussel", "Overeenkomst voor een individuele beroepsopleiding VDAB, (K.R.), (S.O.)" (dd. 28.06.2017), gevolgd door "IBO-opleidingsplan" en "Berekeningsblad Productiviteitspremie", stelt het CGVS dat het geen twijfels uit bij uw sport-, leer- en werkprestaties maar dat deze in wezen niets bijdragen aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt dat hij verschillende keren zijn gevoelens in de verschillende aspecten van zijn homoseksuele ervaring heeft gepreciseerd. Verder is het duidelijk en logisch dat hij het moeilijk heeft om voor zijn geaardheid uit te komen nu hij drieëndertig jaren van zijn leven enkel negatieve zaken hoorde en zag over homoseksualiteit. Zijn levensgevaarlijke omgeving was een traumatische ervaring die littekens heeft achtergelaten, met bijhorende gevolgen voor zijn moeizame openheid over zijn geaardheid naar de buitenwereld toe.

"Het is bekend dat het taboe voor homoseksuelen uit homofobe landen, de angst en verlegenheid om met een derde te spreken over dergelijke intieme aangelegenheden en het eigen inwendig aanvaardingsproces de verklaringen kunnen aantasten. Dit verklaart niet enkel zijn geslotenheid voor het onderwerp, maar tevens zijn afstandelijkheid en objectivering naar "dit soort mens", "dat" en "die activiteiten" wanneer hij naar homoseksualiteit of homoseksuelen refereert. Het is voor de heer (S.) mentaal zwaar om expliciet en emotioneel te zijn tegen een buitenstaander die hij voor de eerste keer in zijn leven ontmoet tijdens een formele ondervraging, na het verborgen houden - onder angst, dreiging en schaamte - van een van de meest intieme aspecten van zijn privéleven voor drieëndertig jaar.

Zoals het UNHCR stelt, is het voor holebi-asielzoekers niet vanzelfsprekend om hun geaardheid duidelijk te identificeren. Onbekendheid met en onwetendheid van deze begrippen, samen met de sociale en culturele achtergrond, oefenen een grote invloed uit op de manier waarop ze naar zichzelf kijken. Daarbij kan diepe schaamte tot ontkenning van de geaardheid en heteronormatief gedrag leiden."

Verwijzend naar de inhoud van de bestreden beslissing, stelt verzoeker vervolgens dat de stelling volledig ongegrond is dat hij op geen enkele manier kon aangeven wat de situatie in Gambia bij hem gevoelsmatig teweeg bracht. Verzoeker stelt duidelijk te hebben aangegeven dat hij voor mannen valt en daarom bang is voor zijn leven en vervolging vreest door zijn familie.

Verzoeker betoogt verder dat er sprake is van substantiële communicatieproblemen door zijn specifiek Gambiaans dialect en de hieruit voortvloeiende taalbarrière. Dit wordt gestaafd doordat de eerste ondervraging onderbroken moest worden omdat de eerste tolk het correcte Gambiaanse dialect niet machtig was en doordat de vragen en de antwoorden niet op elkaar aansloten.

"Volgens het UNHCR, mag men bij de beoordeling van asioldossiers van holebi's zich niet baseren op stereotiepe veronderstellingen omdat er geen universele elementen zijn die kenmerkend zijn voor holebi's. Bijgevolg is het niet correct van het CGVS om zich in de plaats van de heer (S.) te stellen en te zeggen dat "dit citaat behoeft amper commentaar, u linkt homoseksualiteit niet enkel aan een afkeer voor vrouwen (cf. supra) maar ook aan erectieproblemen. Dit geeft blijk van een dergelijk stereotiep gedachtenpatroon dat het op zich al aantoonde dat u dit niet beleefd heeft"(pagina 4, eerste paragraaf).

Dit gaat om een uitermate subjectief onderwerp en bovendien is de belevingswereld van de heer (S.) en zijn vriend Lamin helemaal onbekend voor de ondervrager van het CGVS. Het CGVS was niet aanwezig tijdens het eerste seksuele contact tussen de heer (S.) en zijn vriend Lamin, dus heeft het tevens geen enkele grond om te beweren dat dit seksueel contact nooit heeft plaatsgevonden.

Terwijl de heer (S.) net probeerde om gedetailleerde privé-informatie met het CGVS te delen, ondanks alle innerlijke moeilijkheden die voor hem met deze openstelling gepaard gaan, stelt het CGVS eenvoudigweg, zonder enig bewijs, dat dit nooit heeft plaatsgevonden.

Het is tevens niet correct van het CGVS om te stellen dat afkeer voor vrouwen van de heer (S.) en de erectieproblemen van zijn vriend, slechts stereotiepen zijn. Deze twee elementen zijn voor de heer (S.) net heel persoonlijk voor zijn relatie met zijn vriend Lamin.”

Daarenboven is de vaststelling van het CGVS aangaande de afkeer voor vrouwen, zelf een stereotiepe veronderstelling. Geen gevoelens hebben voor het andere geslacht kan net één van de eerste aanwijzingen zijn van een homoseksuele geaardheid.

Derhalve, terwijl het CGVS de heer (S.) van stereotiepe patronen beschuldigt, vervalt het zelf in stereotiepe veronderstellingen, tegen de principes van het UNHCR in.”

Verzoeker verwijst nog naar artikel “57/7ter” van de vreemdelingenwet. Hij stelt aan de in dit artikel opgenomen voorwaarden te hebben voldaan. Verder herhaalt hij dat niet uit het oog mag worden verloren *“dat dit heel persoonlijk en moeilijk was voor de heer (S.) tijdens de ondervraging gezien zijn aanslepende angst voor vervolging de voorbije decennia, de verplichte geheimhouding over alles wat met zijn seksuele geaardheid te maken had en het overlijden van zijn vriend.”*

Verzoeker stelt tot slot dat hij zijn best doet om zich goed te integreren in de Belgische samenleving.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verzoeker dient alle elementen ter staving van zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Wanneer hij een aantal van zijn verklaringen niet staft met stukken of bewijzen, wordt hij als geloofwaardig geacht en wordt hem het voordeel van de twijfel gegund indien: hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; hij zijn aanvraag zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen heeft waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en er is komen vast te staan dat hij in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan deze voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.3. Waar verzoeker verwijst naar zijn inspanningen tot en mate van integratie in België, dient allereerst te worden opgemerkt dat dit element niet relevant is voor de beoordeling van zijn asielaanvraag.

In zoverre verzoeker betoogt *“dat er sprake is van substantiële communicatieproblemen door zijn specifiek Gambiaans dialect en de hieruit voortvloeiende taalbarrière”* en daarbij verwijst naar de stopzetting van het eerste CGVS-interview, dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker niet concreet aantoont dat, waar of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing. Verzoeker kan bezwaarlijk volstaan met zulke algemene verwijzing naar vertaalproblemen om afbreuk te doen aan de concrete motieven die in de bestreden beslissing zijn opgenomen. Dit geldt des te meer nu de bestreden beslissing integraal is gesteund op de verklaringen die verzoeker aflegde tijdens het tweede CGVS-interview en dus niet op de verklaringen die hij aflegde tijdens het eerste CGVS-interview. Verzoeker gaf tijdens het tweede CGVS-interview, dat plaatsvond nadat het eerste door de ambtenaar van het Commissariaat-generaal werd stopgezet ingevolge communicatieproblemen en dat net werd georganiseerd om de communicatie beter te laten verlopen en om verzoeker de kans te geven om zijn problemen op een gedegen wijze uiteen te zetten, meermaals duidelijk aan dat hij de tolk die hem tijdens het tweede CGVS-interview bijstond wel begreep. Er werd hem bovendien verduidelijkt dat hij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – diende te melden en verzoeker gaf aan dit te zullen doen (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 6, p. 1-2).

Na de pauze werd verzoeker nogmaals op het hart gedrukt dat hij gewoon moest vragen om de gestelde vraag te herhalen indien hij een vraag niet begreep (*ibid.*, p. 16). Nergens in de loop van het tweede CGVS-interview maakte verzoeker enige concrete melding van problemen inzake de communicatie of vertaling. Ook wanneer aan het einde van het tweede CGVS-interview de kans werd

geboden om bijkomende opmerkingen te geven, maakte verzoeker geen opmerkingen over de tolk. Verzoekers advocaat deed dit evenmin (*ibid.*, p. 26-27). Derhalve kunnen de beweerde problemen inzake de vertaling en communicatie niet worden aangenomen.

Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten omwille van zijn homoseksuele geaardheid en relatie en de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

Vooreerst dient in dit kader te worden opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het tweede CGVS-gehoorverslag blijkt dat de “*protection officer*” open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Gambiaanse samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom aan verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid en relatie niet het minste geloof kan worden gehecht. Meer bepaald wordt in deze beslissing vastgesteld dat (i) verzoeker, hoewel het moet gaan om een complex intern gegeven in de homofobe maatschappij waarin hij leefde, amper iets kon verklaren over de ontdekking en beleving van zijn homoseksualiteit en overgang tot een opmerkelijk procedé van afstand creëren tussen zijn eigen persoon en de geaardheid die hij claimt te hebben; (ii) verzoeker in dit kader geen blijk gaf van enige interne vraagstelling en niet verder raakte dan te insinueren dat hij homoseksueel is omdat vrouwen hem niet aantrekken zonder zelfs maar te stellen dat hij aangetrokken wordt tot mannen; (iii) wanneer hij de kans kreeg om in te gaan op de ontdekking van zijn geaardheid, verzoeker opnieuw enkel kon stellen dat hij niet wilt spelen, praten of omgaan met vrouwen; (iv) uit verzoekers facebookaccount nochtans manifest het tegendeel blijkt; (v) verzoeker niet bij machte bleek om een concreet en doorleefd gevoel aan te halen bij enige situatie in zijn leven als homoseksueel in Gambia; (vi) verzoeker de grootste moeite had om duiding te geven over de start en de duur van zijn relatie met Lamin, over de start van deze relatie uiterst oppervlakkige verklaringen aflegde en in dit kader ook over zijn situatie in de voetbalwereld niets uitvoerig kon vertellen; (vii) verzoeker clichématig en puur seksueel antwoordde op de wijze waarop hijzelf en zijn partner hun geaardheid aan elkaar duidelijk maakten en hij homoseksualiteit linkte aan een afkeer voor vrouwen en aan erectieproblemen; (viii) verzoeker erg weinig kon verklaren over Lamin, over deze persoon oppervlakkige verklaringen aflegde, op geen enkele manier aantoonde dat hij met deze persoon een langdurige relatie zou hebben onderhouden in een vijandige context en amper iets kon verklaren over hoe zij hun relatie geheim hielden; (ix) verzoeker ook over het gebrek aan relaties na Lamin en over zijn eenzaamheid geen duiding kon geven; (x) verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de druk om te huwen waarvan hij slachtoffer zou zijn geworden; (xi) verzoeker duidelijk geen inzicht wilde geven in wat zijn familie al dan niet weet over zijn seksualiteit en daarbij geen enkel concreet inzicht kon geven in en geen bedenking kon verschaffen bij de situatie, de houding van zijn familie en zijn gevoelens bij dit alles; (xii) verzoeker ook op het vlak van zijn religie geen blijk gaf van enig intern conflict of enige persoonlijke vraagstelling omtrent zijn seksualiteit.

Verzoeker slaagt er niet in de motieven die dienaangaande in de bestreden beslissing zijn opgenomen te ontkrachten.

Waar hij beweert dat hij ingevolge zijn herkomst van een homofoob land, schaamte, angst en verlegenheid gesloten was, het moeilijk had om verklaringen af te leggen over het intieme aspect van zijn seksualiteit en waar hij zijn geslotenheid, afstandelijkheid en objectivering hieraan toeschrijft, kan verzoeker niet worden gevolgd. Verzoeker vertoefde ten tijde van het tweede CGVS-interview namelijk reeds jarenlang in Europa, waarvan twee jaren in België. Bovendien schrok hij er blijkens de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing klaarblijkelijk niet voor terug om het tijdens dit interview te hebben over zijn seksuele contacten met Lamin en over diens “*mannelijk lid*” en “*mannelijk gedeelte*”. Dat hij het wel zou durven en kunnen hebben over dergelijke zaken, doch het niet zou aandurven te spreken over zijn gevoelens, kan bezwaarlijk ernstig worden genomen.

Dit alles geldt nog des te meer nu verzoeker eerder in Italië ook reeds asiel aanvraag, zich aldaar beriep op dezelfde motieven en er vertelde wat er was gebeurd. Dat verzoeker ook in Italië een negatieve beslissing kreeg, vormt daarbij bovendien een negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid. Aldus wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

“Vooreerst merkt het CGVS merkt op dat u zelf stelt in Italië een negatieve beslissing gekregen te hebben terwijl u dezelfde motieven ingeroepen heeft (CGVS 2 p. 5). Dat een andere EU-lidstaat uw asielaanvraag op basis van uw ingeroepen homoseksuele geaardheid heeft geweigerd, hypothekeert in negatieve zin uw voorliggende asielaanvraag, die volledig op dat motief wordt gebaseerd.”

Dat verzoeker wel voldoende duiding zou hebben gegeven over zijn gevoelens vormt voorts een loutere, kennelijke en onterechte negatie van de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing.

Verder vermeldt de bestreden beslissing weldegelijk terecht dat het linken van een ‘afkeer voor vrouwen’ (en dus niet, zoals verzoeker ten onrechte tracht te laten uitschijnen in het onderhavige verzoekschrift, het louter geen gevoelens hebben voor personen van het ander geslacht) en van ‘erectieproblemen’ aan een homoseksuele geaardheid getuigt van stereotiep gedachtenpatroon omtrent homoseksualiteit. Het leggen van dergelijke linken kadert eerder in een homofob gedachtengoed en getuigt geenszins van een homoseksuele geaardheid in hoofde van verzoeker.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid en relatie. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

De geloofwaardigheid van deze problemen wordt nog verder ondergraven doordat verzoeker hierover ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Verzoeker laat de bestreden beslissing op dit vlak volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Ook over de feiten en de vervolging in Gambia spreekt u zichzelf tegen. Zo stelt u eerst dat u problemen heeft met “degenen met dezelfde vader” namelijk uw oudere halfbroers Lamin, Alajie en Khalilou, u stelt dat het over “mannen en mannen” gaat, alweer die afstandelijke houding, en dat u daardoor door hen weg moet uit Gambia (CGVS 2 p. 5). Uw moeder Binte en de moeder van Lamin, Alajie en Khalilou, Fatu, wonen in hetzelfde huis in Kinte Kundah. Uw oudste broer Lamin woont tevens in Kinte Kundah (CGVS 2 p. 6). U stelt dat uw halfbroers u nu nog bedreigen en dat ze, als ze u zien, u gaan doden (CGVS 2 pp. 7-8), uw broer achtervolgt u zelfs naar Senegal (CGVS 2 p. 14). U stelt echter dat u geen contact met hen heeft en dat door het probleem het niet meer gaat tussen uw zussen en uw moeder en uw halfbroers. Wanneer u er op gewezen wordt dat uw moeder in hetzelfde huis woont als de moeder van uw halfbroers, stelt u enkel dat het een groot huis is en ze wel naar daar komen. U stelt dat Khalilou een leerkracht is “die overal” gaat, maar dat ze nu en dan naar het huis gaan, zonder iets te verklaren over een eventueel conflict in dat geval (CGVS 2 p. 8). Echter, zo blijkt uit uw facebookaccount (zie administratief dossier), dat u in december 2016 nog een foto van uw familie deelt met daarop uw moeder, uw zussen en uw broer Alajie, in een collage, waarbij u verklaart dat het goed met hen gaat. Wanneer u hierop gewezen wordt, stelt u zelf dat het over [uw halfbroer] Alajie gaat (CGVS 2 p. 23). U wordt er op gewezen dat Alajie u ook wilt vermoorden volgens uw verklaringen en u stelt, erg verward, dat hij in het “complot” zit, maar anders is dan de anderen want voor hij “het” weet, houdt hij van u en is hij heel goed voor u. U kan dan ook niet verklaren waarom u, in december 2016, een foto van hem deelt, u stelt enkel dat u “het moet tonen” ook al wilt u het niet, anders gaan ze anders denken over u. Nochtans weten ze in Gambia als sinds 2013 dat u homo bent en heeft u daar nu, in Europa, dan ook geen reden toe (CGVS 2 p. 23). Bovendien reageert een man, Lamin (S.) (die dezelfde naam heeft als deze die u gaf voor een van uw halfbroers), op deze foto en antwoordt u er op met de aanspreking “thank you my brother”. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, stelt u gewoonweg dat het om iemand anders gaat (CGVS 2 pp. 23-24). U kan de bedreiging door uw halfbroers op zich dus ook niet aannemelijk maken.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet aanvecht, onverminderd overeind.

Bijkomend kan nog worden vastgesteld dat verzoeker frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde over één van de cruciale elementen in zijn relaas, met name het moment waarop hij met zijn partner zou zijn betrap in zijn land van herkomst. Blijkens het niet-betwiste feitenrelaas, dat in deze is gebaseerd op verzoekers verklaringen tijdens het CGVS-interview (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 6, p. 12-14), blijkt dat verzoeker op dit moment zou zijn betrap door Fatu, de tweede vrouw van zijn vader. In de CGVS-vragenlijst beweerde verzoeker echter in duidelijke bewoordingen dat hij werd betrap door de kinderen van zijn oom (CGVS-vragenlijst, stuk 20, p. 3).

Dit klemt nog des te meer nu het op zich reeds ongeloofwaardig is dat verzoeker, in de door hem geschetste context en in de homofobe Gambiaanse samenleving, eenvoudigweg zou zijn vergeten om de deur op slot te doen.

De neergelegde documenten (stuk 18) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig oktober tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP